

Een jaar lang had ik geen voet gezet op het terrein van de dovenschool. Door Covid was alles anders. Maar nu kwam er eindelijk goed nieuws: langzaam maar zeker zouden de scholen in Uganda verder open gaan! Anders dan in Nederland gingen juist de oudere leerlingen al eerder naar school. De twee hoogste klassen waren de afgelopen tijd al op school, volgende maand zouden daar nog twee klassen aan toegevoegd worden. Dus was het de hoogste tijd om weer naar school te gaan! Daar wacht een mooie verrassing: omdat we onder het speciaal onderwijs vallen, mogen alle leerlingen weer naar school komen! Komende week zijn ze weer welkom. Ik weet wel, het opstarten zal langzaam gaan. Veel ouders hebben nu wellicht het schoolgeld niet klaarliggen en dus zullen ze misschien de kinderen wat later brengen. Voor onze sponsorkinderen hoeft dat in elk geval niet te gelden. Daar hoeven de ouders alleen zorg te dragen voor de extra benodigdheden op school, zoals de schriften en potloden, de beker, zeep, bezem en jerrycan. En misschien geld voor een nieuw uniform! De kinderen zijn in het afgelopen jaar natuurlijk ook allemaal gegroeid.

Weer naar school. Het doet me denken aan de spandoeken die je in Nederland ziet aan het eind van de zomervakantie. Het eind van de zomervakantie markeerde altijd een nieuw seizoen, een nieuwe start. Dat geldt ook voor ons. Na een jaar mogen de kinderen weer bij elkaar komen. Wat een weerzien zal het zijn! Ik zie er naar uit.

Mijn naam is Famke (Nakimuli) Wildeman, 40 jaar, en tolk Nederlandse Gebarentaal. Sinds de zomer van 2016 woon ik in Uganda. Ik werk daar als vrijwilliger op een dovenschool, Uganda School for the Deaf in Ntinda, in de hoofdstad Kampala. Ik geef les en ik zoek sponsors voor dove kinderen uit armere gezinnen. Ook onderhoud ik contacten met de tolken Gebarentaal.

© Doof.nl